

Навшипиньки повертаюся в ті дні...

Ліна Костенко

Навшипиньки повертаюся в ті дні.
Вони, як сонце, сходять у мені.

Там є наш дім і обрій твоїх рук,
і ще душа не відає розлук

І ще є час для друзів і гостей.
І щастя є. І донечка росте.

І син малює квіточку зорі,
як той Маленький принц Екзюпері.